

חַת־ת לַיּוֹם שֵׁשִׁי פְּרָשִׁת וַיַּחֲוֶי עֶרְב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ י"ג טַבַּת, ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שִׁשִּׁי עִם רִשִּׁי

הַיּוֹם בְּחֻמֶשׁ הַשָּׁבֵט הָאֲחֵרוֹן - בְּנִימִין מְקַבֵּל אֶת הַבְּרָכָה שְׁלוֹ, וְכָל הַשְּׁבֵטִים כְּלוּלִים בְּבִרְכוֹת שֶׁל כּוֹלָם. יַעֲקֹב נִפְטָר וְנִקְבָּר בְּמַעְרַת הַמַּכְפֵּלָה.

עֲכָשׁוּ יַעֲקֹב מְבָרֵךְ אֶת הַשָּׁבֵט הָאֲחֵרוֹן - שֵׁבֵט בְּנִימִין. הַבְּרָכָה שְׁלוֹ הִיא שִׁיְהִיָּה כְּמוֹ זָאֵב, שְׁחוּטָף מְזוֹן. אֲנָשֵׁי שֵׁבֵט בְּנִימִין "יַחְטְפוּ" אֶת הַהִזְדַּמְנוּת לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה וְהַמְזַבַּח שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ יִהְיֶה בְּנַחְלָה שֶׁל בְּנִימִין בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהַמְזַבַּח יִהְיֶה כְּמוֹ זָאֵב - אוֹכֵל אֶת כָּל הַקְּרִבְנוֹת.

לְמִרוֹת שְׁנֵי רֵאָה שְׂרָאוּבֵן שָׁמְעוֹן וְלוֹי לֹא קִבְּלוּ בְּרָכָה [גָּעְרוּ בָהֶם] בְּאֵמַת כָּלָם קִבְּלוּ בְּרֻכּוֹת, וּבְעֶצֶם כָּלָם קִבְּלוּ אֶת אוֹתָהּ הַבְּרָכָה, אֲבָל כָּל שֵׁבֵט קִבֵּל בְּרָכָה מִשָּׁל עֶצְמוֹ, שֶׁהֵם קִבְּלוּ הַרְבֵּה מִמֶּנָּה.

יַעֲקֹב יוֹדֵעַ שֶׁעֲכָשׁוּ הוּא הוֹלֵךְ לְהִסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם, וּבִקְשׁ מִהַבְּנִים שְׁלוֹ לְקַבֵּר אוֹתוֹ בְּמַעְרַת הַמַּכְפֵּלָה עִם הָאֲבוֹת הָאֲחֵרִים וְעִם לָאָה אִמֵּנוּ. רַק הַשְּׁבֵטִים וַיִּלְדִּיהֶם יַעֲזְרוּ בְּקַבּוּרָה. לֹא הַמְצָרִים.

יַעֲקֹב הוֹרָה לָהֶם לְשֵׂאת אֶת הָאֲרוֹן שְׁלוֹ בְּאוֹתוֹ אִפֹּן שֶׁהִיְוָדִים חָנוּ סָבִיב הַמִּשְׁכָּן. לוֹי לֹא יַעֲזֹר בְּגִלְל שֶׁהַמִּשְׁפָּחָה שְׁלוֹ נִשְׂאָה אֶת הָאֲרוֹן בְּמִשְׁכָּן, וַיֹּסֵף אִף הוּא לֹא יִשָּׂא אֶת הָאֲרוֹן בְּגִלְל שֶׁלֹּא מִתְּאִים לְמִשְׁנֵה לְמַלְךְ לַעֲשׂוֹת זֹאת. בְּמִקּוֹם זֶה, יַעֲזְרוּ מִנְּשֵׂה וְאִפְרַיִם לְשֵׂאת אֶת הָאֲרוֹן.

יַעֲקֹב נִשְׁכָּב, וְהַפְּסִיק לְנִשְׁמָה, אֲבָל הַתּוֹרָה לֹא אוֹמֶרֶת שֶׁיַּעֲקֹב אֲבִינוּ מֵת! מִכֵּיּוֹן שֶׁכָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הָיוּ לְגִדֵּל יְלָדִים שֶׁיִּלְכוּ בְּדֶרֶךְ ה', וְכָל עוֹד הַיְלָדִים שְׁלוֹ עֲדִין הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ ה' הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ עֲדִין חַיָּה וְעוֹשֶׂה אֶת עֲבוֹדָתָהּ!

יֹוסֵף רָאָה שֶׁהַגּוֹף הַקָּדוֹשׁ שֶׁל אָבִיו סִיָּם אֶת הָעֲבוֹדָה בְּעוֹלָם, וּבִכָּה. וְהִלְךְ לְפָרְעָה וְאָמַר לוֹ שֶׁהוּא נִשְׁבַּע שְׁבוּעָה לְיַעֲקֹב שֶׁיִּקְבֹּר אוֹתוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. פְּרָעָה בְּעֶצֶם רָצָה לְהַשְׁאִיר אֶת הַגּוֹף שֶׁל יַעֲקֹב בְּמִצְרַיִם, כְּדִי שִׁיְהִיָּה לָהֶם לְמָה לְהִתְפַּלֵּל. אֲבָל פְּרָעָה יָדַע שֶׁהוּא לֹא יוֹכֵל לוֹמַר לְיוֹסֵף לְהַפִּיר אֶת הַשְּׁבוּעָה שְׁלוֹ, בְּגִלְל שֶׁאֵז יִתְכּוֹן שִׁיוֹסֵף יִפֹּר אֶת הַשְּׁבוּעָה וַיִּגְלֶה לְכָלָם שֶׁפְּרָעָה בְּעֶצֶם לֹא יוֹדֵעַ לְשׁוֹן הַקָּדָשׁ!

הַרְבֵּה אֲנָשִׁים חֲשׁוּבִים הִצְטָרְפוּ לְלוֹיָהּ שֶׁל יַעֲקֹב אֲבִינוּ. בְּשִׁמְלֵכִי כְּנַעַן שָׁמְעוּ שֶׁהַשְּׁבֵטִים מְגִיעִים, הֵם

חֲשַׁבו שְׁעוּמְדַת לַפְרִץ מִלְחָמָה! אֲבָל כְּשֶׁהֵם הִגִּיעוּ, הֵם הִבִּינוּ שְׁזוֹ לִוְיָהּ. כְּשֶׁהֵם רָאוּ אֶת הַכְּתָר שֶׁל יוֹסֵף מִנַּח עַל אֲרוֹנוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, הֵם הוֹרִידוּ אֶת כְּתָרֵיהֶם וְהִנִּיחוּ אוֹתָם גַּם הֵם עַל הָאָרוֹן לְשֵׁם כְּבוֹד. כְּשֶׁהִשְׁבֵּטִים הִגִּיעוּ לְחִבְרוֹן, הֵם קָבְרוּ אֶת יַעֲקֹב בְּמַעַרַת הַמְּכַפְלָה וְכֻלָּם חָזְרוּ לְמִצְרָיִם. הַשְּׁבֵטִים חֲשָׁשׁוּ שְׂיוֹסֵף לֹא יִהְיֶה עוֹד נִחְמָד אֲלֵיהֶם אַחֲרֵי פְּטִירָתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב. הֵם לֹא הָיוּ בְּטוֹחִים שֶׁהוּא סָלַח לָהֶם עַל זֶה שֶׁהֵם מָכְרוּ אוֹתוֹ. לָכֵן הֵם אָמְרוּ לְיוֹסֵף שְׂיַעֲקֹב בִּקֵּשׁ שֶׁהוּא יִסְלַח לָהֶם (לְמִירוֹת שְׁזוֹ לֹא הִיְתָה הָאֱמִת, הֵם רַק אָמְרוּ זֹאת כְּדִי שִׂיִּהְיֶה שְׁלוֹם בְּמִשְׁפָּחָה). יוֹסֵף עָנָה, שֶׁה' רָצָה שֶׁהָאֲחִים יִמְכְּרוּ אוֹתוֹ, כְּדִי שֶׁהוּא יוֹכֵל לְדַאֵג לָהֶם! אֵל תִּדְאָגוּ, ה' לֹא רוֹצֵה שְׂאֻחַד מִכֶּם יִפְגַּע.

תְּהַלִּים / יוֹם י"ג לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ס"ט- ע"א

אַחַד הַפְּסוּקִים בְּפָרֶק ס"ט הוּא : "וְאֲנִי תִפְלְתִי לָךְ ה' עַת רְצוֹן". אֲמָרִים פְּסוּק זֶה מְדִי יוֹם בְּתִפְלַת שְׁחָרִית בְּקִטְעַ- "מָה טוֹבוֹ" פְּעַם נוֹסֶפֶת בְּהַ אֲמָרִים פְּסוּק זֶה, לְכַפְּנֵי שְׁמוּצִיאִים אֶת סֶפֶר הַתּוֹרָה בְּשַׁבַּת בְּתִפְלַת מִנְחָה. הַמְשַׁמְעוֹת שֶׁל הַפְּסוּק- בְּשֶׁאֲנִי מִתְפַּלְלִים זֶהוּ זְמַן מִיְחָד. הַסִּבָּה שֶׁאֲמָרִים אוֹתוֹ בְּמִנְחָה שֶׁל שַׁבַּת הִיא מִכִּיּוֹן שֶׁזֶהוּ הַזְּמַן הַמִּיְחָד בְּיוֹתֵר בְּכָל הַשַּׁבַּת. לְעַת רְצוֹן זֶה, בְּזְמַן תִּפְלַת הַמִּנְחָה, יִשְׁנֶנּוּ כְּנֹוֹי מִיְחָד בְּזֶהר "רַעְוָא דְרַעְוִין" וְהַתְּפִלוֹת נַעֲנוֹת בְּאִפְּוֹן מִיְחָד בְּזְמַן זֶה .

הַרְבֵּי לוֹמַד מִפְּסוּק זֶה שֶׁהִיּוֹת שֶׁהַתְּפִלָּה שֶׁלָּנוּ נַעֲנִית בְּמִיְחָד בְּזְמַן זֶה, זֶהוּ זְמַן מִיְחָד לְהַחֲלִיט הַחֲלֻטוֹת לְשַׁבּוּעַ הַבָּא. וְכָל הַחֲלֻטָּה טוֹבָה שֶׁאֲנִי מַחֲלִיטִים יֵשׁ בָּהּ הַכַּח לְהַבִּיא אֶת מְשִׁיחַ עַכְשָׁו.

תְּנִיא / פְּרָק ט' (י"ג טבת שנה מעוברת)

כְּעַת, שֶׁאֲנִי יוֹדְעִים הִיכָן נִמְצְאוֹת הַנִּפְשׁוֹת שֶׁלָּנוּ בְּגוֹף, אֲבָל אִיךָ זֶה עוֹבֵד אִם שְׁתִּיָּהֶם בְּאוֹתוֹ גּוֹף וְכָל אַחַת מֵהֵן רוֹצֵה מְשִׁהוּ אַחַר? הַאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן יִסְפֵּר, מָה קוֹרָה אֲתָם: הַאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן כּוֹתֵב, שֶׁהַגּוֹף הוּא כְּמוֹ עִיר שֶׁשְׁנֵי מְלָכִים נִלְחָמִים עָלֶיהָ. כָּל אַחַד רוֹצֵה לְהִיּוֹת הַשׁוֹלֵט, כְּדִי שֶׁכָּלֶם יִאֲמְרוּ שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ עַל הָעִיר, וְכֻלָּם יִצְטָרְכוּ לְשִׁמוּעַ בְּקוֹלוֹ. שְׁנֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה הֵם בְּעַצְמָם שְׁתֵּי הַנִּפְשׁוֹת שֶׁנִּמְצְאוֹת בְּתוֹכֵנוּ. הַנִּפְשׁ הָאֱלוֹקִית רוֹצֵה לְהִיּוֹת הָאֲחֲרָאִית הַבְּלַעֲדִית, שֶׁכָּל הַגּוֹף יִשְׁמַע לָהּ וַיַּעֲשֶׂה רַק מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְאִפִּילוֹ הַנִּפְשׁ הַבְּהֵמִית תִּשְׁמַע לָהּ! הַנִּפְשׁ הַבְּהֵמִית רוֹצֵה אֶת אוֹתוֹ דְּבַר! הִיא רוֹצֵה לְהִיּוֹת הַיְחִידָה הָאֲחֲרָאִית עַל הַגּוֹף, כְּדִי שֶׁהַגּוֹף יִשְׁמַע אֶף וְרַק לָהּ! וְלָכֵן, הוּ כָּל הַזְּמַן נִלְחָמוֹת בִּינֵיהֶן. הַתּוֹכְלוֹ לְחַשֵּׁב עַל מָה נִלְחָמוֹת הַנִּפְשׁוֹת שֶׁלָּכֶם בִּינֵיהֶן?

הַיּוֹם יוֹם / י"ג טבת

כְּשֶׁמִּתְנַהֲגִים בְּדַרְדָּר שֶׁהַחֲסִידוֹת מְלַמְּדַת, לְעֵתִים אִפִּילוֹ לֹא צְרִיכִים לַעֲבוֹד קֶשֶׁה כְּדִי לְקָרֵב יְהוּדִים

לתורה ומצוות. החסידות מקרינה מתוכנו ואנשים אוהבים דברים שמאירים ומקרינים, בדיוק כמו שאנשים יתאספו סביב פנס שנצב בחוץ, מכיון שאוהבים להיות קרובים לאור. גם אתם יכולים להיות פנסיים. ואנשים ירצו להתקרב ליהדות, בשהם יראו את האור שבהתנהגות שלכם!

ספר המצות / מצות עשה ע'

המצוה היום, **מצות עשה ע'**, יש להקריב קרבן הנקרא "אשם תלוי" אם אדם לא בטוח שהוא עבר עברה עליה צריך להקריב קרבן.

רמב"ם / הלכות שגגות פרקים ג', ד', ה'

היום לומדים עוד על קרבנות שאדם מקריב אם הוא עבר עברה בשוגג. **פרק ג'** - ישנן הלכות רבות אודות הקרבת קרבנות על עברות שהאדם עבר. אחת ההלכות היא שאם שני אנשים מקריבים קרבן יחד על העברות שעברו, שניהם צריכים להביא קרבן חדש ולקבל את כספם על הבהמה הנוכחית באמצעות מכירת הבהמה שהביאו יחד. **פרק ד' - ה'** - בפרקים האלה לומדים אודות אדם שעבר עברות רבות בבת אחת. האם הוא צריך להקריב יותר מקרבן אחד?

זרכי החסידות / לתת צדקה כמו חסיד

סיפור שמסופר על הבעל שם טוב, שנהג לתת הרבה צדקה - מעבר ליכולתו הכלכלית. באושר, מקום בו היתה ישיבה גדולה בימי חז"ל, תקנו שלא יבזבזו יותר מחמישית מהרכוש על צדקה. שאלו את הבעל שם טוב, ביצד הוא יכול לתת יותר ממה שקבעו חכמים? הבעל שם טוב ענה: המילה 'מבזבז' היא מלשון בזה - הרכוש שנותר במלחמה. אדם שצריך להלחם בעצמו כדי לתת, לא צריך לתת יותר מחמש - חמישית. אבל אם מישהו נהנה לתת, מדוע תהיה הצדקה שונה מכל הנאה אחרת, כאשר אדם יכול להוציא עליה כפי רצונו/ יכולתו? הרבי מוסיף על סיפור זה, שיותר מכך כאשר נזכור את הבטחת ה' - ובחנוני נא בזאת, שאפשר "לבחון" אותו במצות הצדקה. הדבר יגרום לשמחה ותענוג בנתינה וכך אפשר לתת כמה צדקה שרוצים. (ראה ליקוטי שיחות חלק א' עמוד 169)